

Ole Espersen (S):

Jeg vil gerne takke for bekræftelsen. Det er selvfølgelig rigtigt, som ministeren siger, at det kunne man selv se, hvis man læste de relevante steder, at sådan forholder det sig. Når jeg bad om bekræftelsen her, er det, fordi hele CD's landsmøde på en meget personlig og partifikseret måde gav indtryk af, at der var nogle, der konstant modarbejdede politiets muligheder for at arbejde. Nu har vi altså fået bekræftelsen på, at CD ved to lejligheder af rent økonomiske grunde har stemt imod forslag om en væsentlig styrkelse af politiets muligheder for at udføre sine opgaver.

Jeg ved ikke, om jeg kan få ministeren til også at bekræfte, at CD stemte imod at gennemføre en forøgelse af afsoningskapaciteten. Den ville koste penge naturligvis, men jeg synes, det er i strid med retsbevidstheden, at man benåder 1.500 mennesker i stedet for at sørge for, at de kan afsone deres straffe. Er ministeren i stand til at bekræfte dette? Hvis det ikke kan lade sig gøre her, tilgiver jeg det, for det ligger lidt uden for spørgsmålet, kan man godt sige.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil også gerne sige tak for det svar, jeg fik, og medmindre ministeren gør indsigelse, vil jeg betragte det som en bekræftelse på, at der måtte pres til fra radikal side for at øge bevillingerne, så der kunne ansættes mere kontorpersonele ved politiet, så politiet i større omfang kunne udføre politiarbejde, og for at der kunne ansættes mere personale ved domstolene.

Jørgen Tved (FK):

Jeg vil spørge ministeren, om det er normalt, at ministeren har én opfattelse, når han er til møder rundt i landet eller på sit partis landsmøde, og en anden opfattelse, når han som medlem af regeringen og Folketinget optræder i denne forsamling.

Ministeren for økonomisk samordning (Erhard Jakobsen):

Jeg ved ikke af, at jeg på landsmødet har sagt andet, end hvad jeg er i stand til at gentage i denne sal. Jeg kan ikke gøre for det, hvis medlemmer bygger på de urigtige oplysninger, de kan få i dagspressen, specielt i dagspressens overskrifter, for det er vel dér, de fleste når at hente deres information.

Jeg kan henvise til, hvad der er kommet frem i tv af referat fra vort landsmøde, og deraf fremgik det tydeligt, at det, jeg sagde før om, hvad jeg har sagt om politiet, bl.a. var, hvad der blev gengivet også i tv. Det er nu det første.

Det næste er så det med, hvad flere på CD's landsmøde sagde. Det kunne da aldrig falde mig ind her i Folketinget at gøre Socialdemokratiets formand – eventuelt som minister, det har jo da også være tilfældet – ansvarlig for, hvad et hundrede eller halvandet hundrede delegerede siger på et møde. Jeg måtte nødvendigvis være ukendt med, hvad deltagerne i debatten sagde, da jeg fremsatte mine udtalelser, for min tale blev holdt om lørdagen, og debatten fandt sted om søndagen. Derfor har disse ting intet med hinanden at gøre. Jeg skal alene stå ved, hvad jeg dér har sagt.

Justitsministeren har over for mig sagt, at dette spørgsmål med de få millioner kroner, der her var inddraget fra Socialdemokratiets side, blev afvist. Det har ikke haft nogen som helst indflydelse på politiets styrke i relation til de opgaver, vi taler om her. Det er de oplysninger, jeg har. Jeg vil nok mene, at det rigtige sted at søge alle den slags oplysninger må være i Retsudvalget. Jeg har selvfølgelig ikke spurgt imod at læse op alt, hvad justitsministeren har givet mig, og det er meget, men jeg kan bare ikke se, at det er det rigtige spørgsmål at stille til mig i den position, jeg har, hverken som CD's formand eller som minister.

Jeg mener ikke, det er rigtigt, at det var en væsentlig forringelse – eller rettere sagt: Jeg ved fra justitsministeren, at det ikke var en væsentlig forringelse af politiets arbejdsmuligheder, at man stemte imod disse ændringer til finansloven.

Ole Espersen (S):

Nu har ministeren altså to sider tekst foran sig, der redegør for disse problemer. Nu siger ministeren, at det ikke var noget væsentligt, men det drejer sig faktisk om 40 mio. kr. og ca. 200 mennesker. Det er vel også væsentligt, men det er det måske ikke efter ministerens opfattelse. Men ministerens konklusion og deres, han har søgt råd hos, er altså, at det ikke skulle være noget, der betød særlig meget.

Så vil jeg bede ministeren bekræfte, at rigspolitechefen, der vel er den særligt sagkyndige på dette område, i høj grad mente, at det ville